

[Vesterager.]

Religion, Dansk, Regning, Danmarks Historie og Geografi uden Hensyn til, om Kundskaerne er erhvervet i Eksamen-skoler eller paa anden Maade. Er det ikke netop det, vi har foreslaaet i vort Ændringsforslag? Vi har søgt at gøre det saa lempeligt som muligt for disse Mennesker, idet vi lægger Hovedvægten paa Folkeskolens Hovedfag og ikke spørger, om de har faaet deres Kundskaer deri det ene eller det andet Sted.

Det, som er det afgørende for mig, er netop at forene de to Ting, at gøre det muligt for de Mennesker, der har taget en Eksamen, paa lempelig Maade at kunne slippe ind uden at skulle læse alting om igen — det vilde der dog ingen Mening være i — og paa den anden Side at imødekomme de velbegavede Elever, som ønsker at gaa ind paa Seminariet uden at have nogen Eksamen.

Saa vil jeg gerne sige, at jeg agter ikke at tilstille Venstre faderlige Formaninger. Nej, det skal jeg nok vogte mig for, for det tror jeg saamænd ikke vil hjælpe noget. Lad Venstre kun fremture ad deres egen Vej, det har jeg ikke det mindste imod. Venstre maa saa inderlig gerne have Lov til at tage det Standpunkt, de selv finder rigtigt, det skal et Parti altid have Lov til. (Stemmer: Tak!). Ja, ikke noget at takke for, jeg tager den samme Frihed.

Men naar man lægger Mærke til, hvordan man har drøftet dette Spørgsmaal rundt omkring i Lærerkredse og indenfor Lærerrepræsentantskabet, hvordan man Gang paa Gang har fremhævet ogsaa fra Venstres Side, at den 4-aarige Seminarieuddannelse kunde man da nu være sikker paa, da alle 4 Partier enstemmigt i den store Skolekommission var gaaet ind for den, er det ret interessant at se, at nu er det Venstre, der melder sig fra, nu er det Venstre, der ikke vil være med længere.

Jeg tror ogsaa nok, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har en Følelse af, at det var maaske alligevel ikke saa heldigt, og det ærede Medlem spurgte derfor om, hvad den højtærede Minister kunde tænke sig, hvis man nu gik ind for den 4-aarige Uddannelsestid o. s. v. Ja, jeg tror jo, at det ærede Medlem har begaaet en eneste Fejl, det er en slem Fejl for en Lærer, det ærede Medlem er nemlig kommet for sent til sin Klasse den Dag, Bestemmelsen skulde tages. Hvis det ærede Medlem var kommet en lille Smule tidligere, kunde han maaske have faaet nogen Indflydelse; men det er nu en Gang saadan, at naar

man kommer for sent, maa man tage den Straf, der følger med utidig og ulovlig Udeblivelse.

Til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit vil jeg sige, at jeg synes, det var en underlig Betragtning, hun gjorde gældende; for skal det gennemføres, som i Virkeligheden var Tankegangen i Fruens Tale, skal der tages Hensyn til de forskellige Befolkningsklasser i By og paa Land, er der ikke noget at sige til, at man forlanger, at ogsaa de Mennesker, der nu en Gang er knyttet til Byernes Skoler, skal være i Kontakt med den Befolkning, de skal arbejde iblandt, saa maa det ogsaa være naturligt, at man ud af disse Befolkningsklasser tager unge Mennesker og lader dem faa Lov til at blive uddannet til Lærergerningen der.

Jeg vil meget nødig have, at der ved Ansættelsen af Lærere eller Lærerinder skal spørges efter, om de er født paa Landet eller er født i Byen. Jeg tror, det er meget uheldigt. Jeg har her i København Forbindelse med store Lærerkredse, der stammer ude fra Landet; vi kan samle et uhyre stort Antal Lærere, som er kommet fra Landet og er blevet ansat i København, Københavnerne kan lige saa godt sige, at disse Jyder og Fynboer skal være udelukket fra at faa Ansættelse i København og ikke maa faa Lov til at komme ind paa Brostenene, da de er født ude paa Landet og ikke har Forstaaelse af de Tilstande, der er i Hovedstaden. Jeg vilde anse det for at være en Ulykke, hvis man fik dette gennemført, og derfor vil jeg til det yderste værge mig imod, at dette skal ske. Jeg ønsker, at en Lærer skal ansættes, ikke af Hensyn til, hvor han er født, men af Hensyn til, om han er en dygtig Lærer, der forstaar at gøre en Indsats i sin Skole og vil arbejde i bedste Forstaaelse med den Befolkning, han skal virke iblandt.

Derfor haaber jeg, at det maa lykkes at faa dette Lovforslag ført ud i Livet paa en saa god Maade, at det kan blive til Gavn for hele den samlede Folkeskole, baade i By og paa Land; og det tror jeg vil være muligt, hvis den højtærede Undervisningsminister, hvad jeg er overbevist om, vil vise sig frisindet i de Bestemmelser, der skal tages, og hvis man fra Seminariernes Side vil sende virkelig dygtige Folk til Samraadet, Folk, som har Forstaaelse af, hvordan man skal gribe denne Sag an. I saa Fald tror jeg, det vil lykkes, og derfor vil jeg med Glæde anbefale, at vi stemmer for dette Lovforslag.

Jeg gentager, at det er mig ganske lige-